

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 11 Grudnia v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg d. 30 listopada.

(z *Gazety Journal de St. Petersbourg.*)

Najjaśniejszy Dwór Cesarski przywdział wielką żałobę zwyczajną, zaczynającą się od dnia 27, tymczasem, nim będzie postanowiono ostatecznie, zględem podziału wielkiej żałoby na kwartaly i stopnie. Codziennie nabożeństwo żałobne odprawia się w Cerkwi katedralnej Najświętszej Panny Kazańskiej i we wszystkich kościołach, do których ustawicznie zbiera się wielkie zgromadzenie wiernych, którzy przychodzą u podnoża Ołtarzów Pańskich, złożyć hold łez swych i modłów za Ojca, odebranego ich miłości.

Dla zachęcenia przemysłu i handlu miasta *Taganrogu*, N. C. J. ALEXANDER, raczyli nadać temu miastu, przez Ukaz z dnia 4 listopada, do Rządzącego Senatu wydany, takie przywileje, jakie ma mia-to *Odessa*.

Na przełożenie ministra skarbu, stosownie do zdania Komitetu ministrów potwierdzonego przez N. C. J. ALEXANDRA, dnia 30 września, dozwolono cudzoziemcom, w miastach uprzywilejowanych Nowo-rosyjskich, prowadzić handel cząstkowy, zapisawszy się do trzeciej gildy, nie używając dobrodziejstw, pozwolonych negecyantom cudzoziemskim.

Przez Ukaz pod 20 listopada, Rządzący Senat ogłosił o uznaniu: P. *Van der Vliet*, konsulem austriackim w *Moskwie*; P. *Milante*, Konsulem jeneralnym sardyńskim w *Odessie* i P. *Jerzego Stressow*, wice-konsulem hiszpańskim w *Rydzę*.

PRUSSY.

Berlin dnia 25 listopada.

(z *Journ. de St. Petersb.*)

Ostatni numer zbioru praw zawiera rozkazy gabinetów przesłane przez Króla do Rady stanu, w brzmieniu następującem: „Gdy minister stanu, *Schuckmann*, z przyczyn innych zatrudnień urzędowych, nie może przyjąć prezydencji w Radzie stanu, którą mu rozkazem d. 1 marca 1824, po śmierci ministra stanu Hrabiego *Bilowa* powierzyłem; przeto poruczyłem ją tymczasowie Xięciu *Karolowi Meklemburgskiemu*, który, podług mojej chęci, sprawować będzie ten urząd, i o tém uwiadomiam niniejszém Radę stanu. Berlin d. 31 września 1825.

Podpisano: *Fryderyk Wilhelm.*

„Ponieważ smiany, zasłałe w wydziałach Rady stanu, przez wyście z nich wielu członków, skłoniły mię, na mocy rozdziału 9 urządzenia Rady stanu, uczynić nowe przeznaczenie jej członków, które w załączeniu przesyłam; rozkazuję przeto, ażeby przy końcu posiedzeń rocznych Rady stanu podano pod roztrząśnienie pytanie: czy wydziały pozostaną w stanie dawniejszym, lub czyli mają być odmienione? Oprócz tego uwiadomiam Radę stanu, iż do zasiadania w niej wezwiałem rzeczywistego radcę tajnego rządowego, Hrab. *Hardenberga*, rzeczywistego radcę tajnego sprawiedliwości *Sacka*, rzeczywistego radcę tajnego rewizy, *Fischenik*, i prezydenta *Goldbecka*; telecając, ażeby niezwłocznie byli wprowadzeni do

sprawowania swych obowiązków. *Potsdam* d. 8 listopada 1825 r.

Podpisano: *Fryderyk Wilhelm.*

Nowy skład wydziałów Rady Stanu.

Ministryum stosunków zewnętrznych: marszałek polny hrabia *Gneisenau*, jenerał piechoty *Knesebek*, minister stanu *Brockhausen* rzeczywisty tajny radca poselstwa *Ancillon*. *Ministryum wojny*: marszałek polny hrabia *Gneisenau*, jenerał piechoty *Knesebeck*, jenerał porucznik *Muffling*, jenerał porucznik *Schöler*, intendent jeneralny *Ribbentrop*. *Ministryum sprawiedliwości*: rzeczywisty radca tajny *Kamptz*, prezydent *Setho*, radca tajny poselstwa *Eichhorn*, radca tajny sprawiedliwości *Sack*, radca tajny sądowy *Müller*, radcy tajni rewizy *Savigny* i *Fischenich*. *Ministryum skarbu*: mianowanie prezydenta wydziału odkłada się: tajny radca stanu *Stügmann*, rzeczywisty radca tajny skarbu *Maassen*, rzeczywisty radca stanu rządowy *Kunth*, pierwszy prezydent *Schönberg*. *Ministryum handlu*: minister stanu *Brockhausen*, rzeczywisty tajny radca sprawiedliwości, *Diederichs*, rzeczywisci radcy tajni rządowi *Hoffmann*, *Kunth*, radca tajny skarbu *Leuth*. *Ministryum stosunków wewnętrznych*: jenerał porucznik *Muffling*, rzeczywisci radcy tajni hrab. *Hardenburg*, *Köhler*, pierwszy prezydent *Schönberg*, radca tajny rządowy *Berhnauer*, prezydent *Goldbeck*. *Ministryum religii i wychowania publicznego*: minister stanu *Brockhausen*, arcy biskup hrabia *Spiegel*, radca tajny rządowy *Nicologius* rzeczywisty radca tajny sprawiedliwości *Diederichs*, biskup *Dr. Eylert*.

Potsdam d. 8 listopada 1825 r.

Podpisano: *Fryderyk Wilhelm.*

(z *Gazety Warszawskiej*).

— Dnia 8 grudnia. —

Rząd nasz oświadczył, iż chcąc wspierać wysadzanie dróg sztucznych drzewami owocowemi, udzieli na nie osobom prywatnym i gminom prawa własności, jeżeli osadzenie własnymi podejmą kosztami, i innym stosownym poddadzą się warunkom. Droga ośm mil, z *Wittemberga* do *Halli* już jest wysadzona.

Policya czuwająca nad bezpieczeństwem mieszkańców przeciwko rabunkom, kradzieży i oszustwu, znacznie teraz w Niemczech ulepszoną została, przez skrócenie prawdziwie zbytecznych formalności, jakie w gwałtownych nawet przypadkach, między drobnemi, a tak licznemi Państwami Rzeszy Niemieckiej, istniały. Dawniej zbrodniarz, przechodząc granice kraju, gdzie zbrodnią popełnił, stawał się niejako bezpiecznym; do nim ukończyły się korespondencye o jego wydanie, on tym czasem do innego znowu przeniósł się kraju. Co gorsza, były nawet niektóre kraje, gdzie winowayca mógł otwaroie na opiece rządu polegać. Temu wszystkiemu już zapobiegano. Zbiegły zbrodniarz, może teraz być wszędzie ściganym, bez względu, do którego należy kraju. Bez trudności wydawanie ich następującemu władzom właściwym; a rządy dążą wspólnie do tego, ażeby, ile możliwości, wytępić w swych krajach włóczęgów, dotąd jeszcze w znacznej liczbie po Niemczech snujących się.

W roku 1525 a zatem przed 300 laty, Prussy, należące wtedy do Zakonu Teutońskiego, zostały zamienione przez Margrabię *Albrechta Hohenzollern*, ówczasowego W. Mistrza, z domu *Anspach*, w Xięstwo świeckie, pod prawem lenności Polski, przez co założył on niejako pierwszy węgielny kamień, teraźniejszej wielkości Pruss: wtedy już bowiem ze strony Elektora Brandenburskiego starano się o otrzymanie także lenności nad tym krajem. Szczególniej zaś ważnym jest ten wypadek dla dawnego Xięstwa Pruskiego, przez to, iż *Albrecht*, składając płaszcz zakonny, przyjął wiarę luterańską.

A U S T R Y A :

Wiedeń dnia 30 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Hrabia *Magnis*, szambelan i właściciel dóbr *Strasznic*, w Morawii, znany już chwalebnie z wystawionego pierwszego w Morawii mostu łańcuchowego, kazał teraz wystawić dom mieszkalny, od ognia zupełnie zabezpieczony, w którym nie drzewa nie użyto. Cały dom ma 63 stóp długości, a 33 szerokości; na same wiązanie dachu wypotrzebowano 32 cetnarów kutego żelaza. Nowy ten sposób stawienia domów, oprócz bezpieczeństwa od ognia, tę jeszcze ma korzyść, iż zapewnia prawie wieczną trwałość i niezmienną wartość materiału, do dachu użytego, który nadto 9 razy jest lżejszy, niż dachy zwyczajne. W najgorszym razie dachy takie kosztują dwa razy tyle, co zwyczajne.

Nadeszła tu ze Stambułu urzędowa wiadomość, że Kapudan Basza, zwiodłszy floty Greckie, ominął je, spokojnie zawinął do Nawarinu, i całe wojsko egipskie dnia 5 listopada na ląd wysadził.

N I E M C Y :

Od brzegów Menu dnia 2 Grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Angielski generał-porucznik, *Hudson-Lowe*, przejeżdżał d. 27 z. m. przez *Norymbergę*, udając się na *Wiedeń* i *Stambuł* do wyspy *Ceylon*, gdzie będzie wielkorządcą. Rodzinę swoją zostawił w *Paryżu*.

Król Jmć Bawarski nadał baronowi *Cotta* i współnikowi jego *Church*, wyłączny na lat 12 patent swobody do żeglugi statkami parowemi na rzekach w Bawaryi.

Gazeta wychodząca w *Karlsruhe* umieściła następujący artykuł: „Szkodliwe dla krajów niemieckich spadnienie ceny wełny było spodziewanym skutkiem dawniejszego jej podniesienia się. Według oświadczenia ministra *Huskisson* w parlamencie, cło wchodowe od wełny zagranicznej w Anglii dla tego tylko niedawno zmniejszono, aby rękodzielniczy niemieccy nie mieli korzyści wzięcia przewagi nad wyrobami wełnianymi angielskimi, przez mniejszą cenę swoich wyrobów. Kupcy angielscy pojęli prędko plan rządu swego, i nie tylko skupowali surową wełnę, lecz nawet tanie wyroby wełniane, aby zupełnie i prędko osiągnąć cel zamierzony. Podobnie postąpiono z bawełną, którą także surową drożey kupowano, a wyroby z niej, według dawniejszej ceny, lub nawet znacznie taniej, przedawano. Z powodu tej wielkiej spekulacji, zdarzyło się wprawdzie w Anglii kilka bankructw, co się jednak w wielkim celu nie uważa. Tym sposobem tysiące warsztatów sukieniczych niemieckich podupadło, niemogąc kupować drogiego materiału, a wyrobów swoich ze stratą przedawać. Mniejsze fabryki wyrobów bawełnianych doznały także, mniej więcej, podobnego losu. Taki jest pierwszy momentalny skutek urzędzeń celnych angielskich i uznania krajów południowo-amerykańskich przez Anglię. Przezorni kupcy angielscy starają się, aby wcale nie, a przynajmniej tak mało, ile byż może. sprowadzono płodów niemieckich do owych krajów. Anglicy są panami tamecznych targów, i usiłować będą, aby się wszędzie usadowili, używając do tego spo-

sobów, na które już gazety amerykańskie mocno utyskują.

A N G L I A.

Londyn d. 26 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Listy z *Vigo* pod d. 5 b. m. donoszą, iż na dnie morskiem znaleziono już 6 okrętów, a d. 7 b. m. miało się zacząć wydobywanie utonionych rzeczy za pomocą dzwonu do zanurzania się w wodzie.

W roku 1808 postanowiono w Zjednoczonych Stanach Ameryki północnej zrobić kanał mający przeszło 500 mil długości, dla połączenia wielkich jezior zachodnich i północnych z morzem Atlantykiem. Zamysł ten uważano z początku za sen. Tymczasem wielkie to dzieło zostało ukończone. Dnia 26 października pierwszy okręt wszedł z jeziora *Erie* na ten kanał: wystrzelono natychmiast z działa postawionego nad jeziorem w *Buffalo*. Strzelano potem kolejno z innych dział, rozstawionych w pewnej odległości na całej drodze do *Nowego-Yorku*, a ztamtąd do *Sandy Hook*. Wspomniany okręt miał d. 4 listopada przybyć do *Nowego-Yorku*, gdzie czyniono przysposobienia do wielkiej z tego powodu uroczystości.

Żadne miasto w Zjednoczonych Stanach północnej Ameryki tak prędko nie wzrosło, jak *Baltimore* w prowincyi *Maryland*. Założone w roku 1721 we sto lat potem liczyło 61,627 mieszkańców, a teraz ma ich 70,000. W roku 1805 wywieziono ztamtąd towarów za 27 mil. 718,960 dolarów. W okolicy znajduje się 168 fabryk, między którymi 13 przędzarni wełny zatrudnia 2,800 robotników. Maszyny parowe użyte do tamecznych fabryk mają siłę 2360 koni. Wystawione tam niedawno *Ateneum* długości 117 stóp, a 81 szerokości, ma kilka obszernych sal i bibliotekę.

Kanclerz skarbowy wydał okólnik do znakomitszych właścicieli wsi i dzierżawców, aby mu oświadczyli zdanie swoje, w jakimby sposobie można odmienić dotychczasowe prawa zbożowe.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Od czasu wydanej odezwy Króla angielskiego, względem zachować się winney neutralności w wojnie greków z Turcją, i od czasu przybycia greckich deputowanych do Londynu, nie wspomniano prawie w gazetach tutejszych o szczegółach, któreby się do przedmiotu tego ściagały. Z prywatnych wieści dowiadujemy się, że wspomnieni deputowani na swoje piśmienne podania, dotychczas żadney odpowiedzi urzędowej nie otrzymali; mieli jednak prywatne wysłuchania u kilka osób z bióra spraw zagranicznych; lecz rezultat narad nie jest wiadomy. Pobyt ich w Londynie przedłużył się zupełnie na czas nieoznaczony, a przynajmniej dopóty, dopóki nowy poseł angielski (udający się do Stambułu względem uczynić się mających Porcie propozycji) depeuszów nie nadeszle.

Statek parowy angielski, towarzyszący najnowszej wyprawie egipskiej, nazywa się *London Engineer*. Inny w *Alexandryi* budowany, przestał byż do żeglugi zdatnym. Cała wyprawa kosztować ma haszę egipskiego 50,000,000 piastrow, czyli wartość 100,000 pak bawełny.

List z *Madras* zapewnia, że generał birmański *Maha Bunduhla*, który pod *Donnabew* zginął nie kto inny był, tylko dawny angielski major *Carrol* (jak mówią syn naturalny margrabię *Hastings*) wymazany z kontroli przed rokiem, za niektóre przestępstwa.

Okręt hiszpański *Azya*, który się niedawno poddał rządowi meksykańskiemu, nazywa się teraz „Kongres meksykański.“

Donoszą z Meksyku, że dnia 23 lipca odbyło się pierwsze przygotowawcze posiedzenie ogólnego kongressu, który, jak wiadomo, na dzień 1 sierpnia nadzwyczajnie był zwołany.

Poseł przy rządzie kolumbijskim *P. Molina* zawarł traktat przymierza między rządem kolumbijskim i krajem, od którego jest wysłany.

Kongres postanowił prawie jednomyślnie ko-

sztem rządu zaprowadzić mennicę i stawiać gmachy na jej nmieszczenie.

FRANCYA.

Paryż dnia 5 grudnia.

(z *Monitora Warszawskiego*).

— Dnia 29 z. m. Baron *Werther*, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister pruski złożył naszemu Królowi na udzielnym wysłuchaniu list swojego Monarchy, donoszący o szczęśliwym powiciu córki przez Xiężnę Pruską *Wilhelminę*.

— Pan *Lafitte* zostaje teraz w związku codo interesów z Panem *Villele* i ma udział w jego skarbowych interesach. Ten bankier, który grał tak wielką rolę i był naczelnikiem tak możnego stronnictwa, stanął na szczycie swojego politycznego zawodu. Gdyby dziś przy wyborze stanął na czele nowych kandydatów, nie znalazłby więcej nad 4 głosy w stronnictwie, którym sam kierował. P. *Terneaux* wystawia obraz wcale przeciwny, myśli wprawdzie po ministeryalnemu, lecz zdaje się skłaniać do arystokracycznego stronnictwa, do czego mogło się wiele przyczynić przybycie haitańskiej pożyczki, bez publicznej licytacji, kompanii Pana *Lafitte*.

— Donieśliśmy wczoraj mówi *Dziennik Gwiazda*, o słabości Pana *Constant*, podług doniesień, któreśmy za dokładce poczytali. *Konstytucjonista* twierdzi, że ta wiadomość nie jest ugruntowana. Jeżeliśmy byli zwiedzeni, śpiesznie prostujemy nasz błąd.

— Pogrzeb generała *Foy* był nader wspaniały. Natłok był ogromny; na bulewarach zebrało się do 100,000 ludzi. Okoliczność, że ten generał i za Bonapartego do opozycyji należał, zgromadziła tu ludzi prawie wszystkich stronnictw.

— Po jednym zwycięstwie Bonapartego generał *Foy* był na obiedzie danym przez oficerów. Wniesiono toast za zdrowie Cesarza; sam tylko generał *Foy* nie spełnił go. Naprózno go wzywano do picia: „Nie mam pragnienia,“ odpowiedział.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Zmarły generał *Foy* urodził się w *Ham*, w Departamencie *de la Somme* d. 3 lutego 1775. Był jeszcze w drugiej klasie w szkołach w *Soissons*, gdy rewolucya wybuchnęła. Ojciec oddał go do szkoły artylleryi w *la Fère*, gdzie pilnie przykładał się do matematyki. Po odbytych z zaletą popisie udał się roku 1791 do szkoły oficerów w *Chalons nad Marną*, a w kilka miesięcy potem otrzymał stopień porucznika w 3cim półku artylleryi. Odbył kampanie roku 1792, i 1793 we Flandryi i Belgium. Po odwrócie z Belgium, został mianowany Porucznikiem artylleryi konney, a wkrótce kapitanem. W roku 1794 kommissarz konwencyi *Lebon* kazał go uwięzić za to, iż się przeciw teyże konwencyi oświadczył; dzień 19sty Thermidora ocalił mu życie. Podczas kampanii w latach 1795, 1796 i 1797 służył pod dowództwem *Moreau* i *Desaix* w woysku reńskim w stopniu szefa szwadronu, i popisał się w wielu zdarzeniach. W roku 1799 zostawał jeszcze w tym samym stopniu pod sprawą *Oudinota*, i dowodził dwoma baterjami artylleryi konney. Na polu bitwy pod *Zurich* otrzymał stopień generała adjutanta. Odbył potem kampanie roku 1800 i 1801 w Szwajcaryi i we Włoszech. Podczas wojny roku 1803 przeciw Anglii otrzymał w stopniu pułkownika dowództwo baterji pływających, które broniły brzegów. W tym czasie *Bonaparte* dążył do monarchii; *Foy* okazał z niejakim zapalem swój opór zamysłowi temu, a gdy w roku 1804 był w *Paryżu*, gdzie się naówczas znajdował *Moreau*, który zawsze okazywał mu wielką przyjaźń, z powodu sprawy przeciw temu generałowi, kazało także uwięzić *Foy*, co jednak nie nastąpiło, albowiem poprzedzającej nocy wyjechał do obozu pod *Utrecht*. Odbył kampanię roku 1805. W roku 1807 został posłany do Turcyi dla objęcia dowództwa nad korpusem 1270 kanonierów,

posłanym przez *Bonapartego* Sultanowi *Selimiwi*; z powodu atoli rewolucyi nastąpiłoney w Turcyi, nie mógł uskutecznić danego zlecenia. Mimo tego jednak odprawił zamierzoną podróż, i służył w woysku tureckim, mając sobie poleconą obronę *Dardanellów*. Udał się potem do woyska w Portugalii, i od czasu bitwy pod *Viniero*, aż do bitwy pod *Waterloo* walczył ciągle przeciw anglikom. — Roku 1808 mianowany generałem brygady służył w Hiszpanii, i odznaczał się zawsze, ile razy miał sposobność. W roku 1814 d. 14 lutego został niebezpiecznie raniony kulą karabinową w bitwie pod *Orthez*, i znajdował się jeszcze w obozie, gdy Król *Ludwik* odprawił swój wjazd do *Paryża*. Monarcha ten mianował go generałem inspektorem 14stey dywizyi woyskowej. W epoce d. 20 marca 1815 był w *Nantes*. W bitwie pod *Waterloo* dowodził dywizją. W roku 1819 został wyznaczony do inspekcyi piechoty 2giey dywizyi woyskowej, i obrany deputowanym z Departamentu *Aisne*. Należał do strony opozycyiny, i był jednym ze znakomitszych mówców.

Zbierana tu składka na podarunek dla dzieci zmarłego generała *Foy* wynosi dotąd 127,647 franków. Pan *Lafitte* dał 50,000 fr., Pan *Perrier* 20,000 fr., Pan *Delessert* 10,000 fr. i t. d. Po między osobami, które szły za ciałem wspomnianego generała, uważano marszałków *Oudinot* i *Marmont*, generałów *Dejean*, *Damas*, *Excellmans*, *Augereau*, Xiążęcia *Choiseul*, Parów *Barbe-Marbois* i *Simeon*, 8ocioletnich starców, Panów *Chateaubriand*, *Lafite*, i malarza *Vernet*, który po śmierci tego generała zrobił jego wizerunek. Zpomędzy cudzoziemców, uczony *Alexander Humboldt*, towarzyszył także orszakowi pogrzebowemu. Pierwsza kompanija grenadyerów 5go legijonu gwardyi narodowej *Paryżkiej* miała krepę na ręku.

(z *Gazety Börsen Halle*).

Na dzisiejszem posiedzeniu Królewskiego nadwornego Sądu, wydawca gazety *Constitutionel*, uznany został za niewinnego.

Minister spraw duchownych mianował *Johna Tilt* na wakujący urząd bibliotekarza przy *Sorbonnie*; ten mąż dnia 29 lipca przeszedł w *Londynie* z wyznania ewangelickiego na rzymskie.

Dnia 30 rano przywiózł goniec z *Lisbony* do rządu wiadomość, że Król (teraz Cesarz) *Portugalski* potwierdził d. 15 traktat z *Brezylją*.

Król *Jmé* ustanowił majorat z tytułem *Baron* dla P. *Thenard*, członka akademii nauk.

Gazeta lisbońska, pod dniem 19 listopada przytacza listy z *Rio-Janeiro*, podług których *Austria* i *Francya* układają się teraz o traktaty handlowe z *Brezylją*. (J. d. D.)

HISZPANIJA.

Kadyx d. 8 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Pan *Botti*, nowy intendencja tutejszy, nieprzestaje oddalać urzędników nie tylko w tutejszem mieście, ale i w okolicach do jego okręgu należących.

Generał *Laserna*, były wice-Król *Peru*, mieszka teraz w rodzinnem mieście swoim *Xerez*, gdzie żyje bardzo prywatnie i skromnie.

Donoszą z *Lisbony*, że tam odebrano wiadomości z *Brezylji*, do dnia 2 września dochodzące. Donoszą w nich, że miasto *Montevideo*, otacza coraz ściśley pułkownik *Fructuoso Ribeira*; że woysko jego powiększa się codziennie; i że lekano się ażeby miasta nieopanował. Potęga morska *Brezyljijska*, pod *Montevideo* znajdujaca się, składa się z 2 fregat, 2 okrętów wojennych i kilku zbroynych felukow. Anglicy mają tam 2 okręty wojenne, 3 fregaty, 1 korwetę, i 1 bryg; francuzi 2 fregaty, 2 korwety i 2 brygi.

Pan *Zea* mianowany został posłem do dworu *saskiego*.

Chrystiania 18 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego).

Życzeniem było ostatniego zgromadzenia seymowego, (Storthing), aby rząd, norweskij Finlandyi śledzenie nakazał, jakieby swobody handlu i żeglugi Norwegii na morzu białem wyjednane być mogły, jakich wolności handlowych miastu Bodoe użyteczny należało etc. W skutku wyznaczona była przeszłego miesiąca kommissya, która z przybraniem urzędników z rozmaitych okolic i znawców, pod dokonaniem śledztwie, życzenie seymu rozważy i stosowne środki poda.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Wszystkie mowy generała Foy, wydać niehawnie z druku, we dwóch tomach zebrane; dołączony będzie jego wizerunek i fac simile jego podpisu.

Dnia wczorayszego, podczas wystawienia sztuki Leonidas, uważano w loży Xięcia Orleanu, młodego Greka; sądzą że to był syn Kanarisa.

W tych dniach zleciał w Paryżu malarz z rusztowania na dachu jednego z najwyższych domów, ale tak szczęśliwie, że upadł na pojazd, właśnie w tej chwili przejeżdżający, i nieskaleczył się.

Dnia 18 listopada publiczność we Lwowie słuchała z ukontentowaniem grającego na skrzypcach Pana Felixa Lipińskiego, brata sławnego Karola Lipińskiego. Obsypano go licznymi oklaskami. Grał waryacją brata z Gadür na kwartet, która to ma do siebie, iż dobrze odegraną być nie może, chyba przez takiego, który wszystkie przymioty prawdziwego artysty w sobie łączył.

Wychodząca w Halli Powszechna Gazeta literacka, donosząc o zgonie zmarłego w Krakowie Professora Astronomii Józefa Łęskiego, przydaje: „Umieszczał on różne rozprawy w naszej Powszechnej Gazecie literackiej.“

W rocznikach budowy okrętów zasługuje na szczególniejszą uwagę, że w Londynie w jednym tygodniu na jednymże warsztacie zbudowano i spuszczone na wodę dwa wielkie i piękne okręty, mające płynąć do wschodnich Indyi, i do jednego właściciela należące.

Jeden ze statków rybackich z Boulogne, we Francyi, znalazł w morzu 3 kotwice; na jednej był rok 1470, a na dwóch drugich rok 1640. Należały zapewne do okrętów wojennych, które w bitwach morskich zostały zatopione.

Dnia 10 listopada widziano zrana w Stargardzie, w Prussach, sińce otoczno 5ciu słońcami pozornymi, co trwało półgodziny. Meteorologowie przepowiadają ztąd tęgą zimę.

Genuińska gazeta ogłosiła, że wkrótce do Genui przybędzie osoba, którą całe miasto przywita z nadzwyczajną radością, o której cała Europa mówi, która zwiedziła wszystkie stolice, która zyskała pochwały prawie wszystkich Monarchów, którą i lud pospolity uwielbia, którą powielekroć uwiecznionych, dla której poeci pisali ody, która zbierała skarby a razem boynie wspierała nieszczęśliwych, którą nazywają cudem kunsztu, czarującą, zajmującą, zachwycającą, która etc. etc. słowem jest to Pani Katalani!

Dnia 17 b. m. policya w Glasgowie dowie-

działa się, iż na kilku okrętach liwepolskich jest 5 fas z trupami ludzkimi dla kilku chirurgów w Edyburgu. Kazała te fasy zabrać, a po otworzeniu, znaleziono w nich 12 trupów męskich, kobiecych i dziecińczych. W każdej fasy było oraz wiele soli i trocin. Pochowano wkrótce wszystkie te trupy na cmentarzu. Od kilku miesięcy znaczną ilość takich fas przywieziono do Glasgowa, z kąd potem posłano do Edyburga.

Od 1 stycznia roku przyszłego wprowadzone będą w Anglii prawnie nowe wagi i miary: zmiany w tym względzie nie są bardzo ważne, główniejsze są te: zatrzymano dwa gatunki funta, funt Troy i funt Avoir du poids. Pierwszego używają tylko złotnicy, aptekarze i t. d. uważany jest za jedność, i wazy 5,760 gran, których 7,000 potrzeba na funt avoir du poids. Cał sześcienny wody dystyllowaney, wazy 252,422 gran gdy barometr 30 cali okazuje, a termometr jest na 62° Fahrenheit. Miary długości, jako to: cale, stopy, mile, i t. p. zostają jak dawniej. Główne zmiany poczynione w miarach dorzeczy ciekłych. Nowy gallon zawiera 10 funtów avoir du poids wody dystyllowaney. Obeymuje przeto 227,22 cali sześciennych, gdy tymczasem terażniejszy gallon wing wina obeymował 231, a piwa 282. Takowy gallon mieć będzie 4 kwarty i 8 pint. Dwa gallony czynią 1 Pack a 8 trzeba na 1 Bushel. Nowy Bushel zajmuje 2218,42 cale sześcienne; dawny Winchester-Bushel obeymował 2150,44 cali sześciennych. Dla towarów które w kupach mierzone być muszą; np. węgle, kartofle, wapno, i t. p. Bushel powinien być robiony w kształcie walca, i mieć 19¹/₂ cali średnicy wewnętrznej. Trzy takowe Bushel czynią worek jeden, a 12 idzie na 1 Chaldrin.

Czytamy w dziennikach New-Jork, pod dniem 1 listopada: P. Troump gubernator Georgii, który ściągnął na siebie uwagę przez swoje pogroźki o bliżkiem rozprzężeniu związku amerykańskiego, obrany został na tenże sam urząd znaczną większością głosów; współubiegał się z nim P. Clark.

Colombiano donosi, że Bolivar jest znowu obrany prezydentem Kolumbii, a doktor Christobal Mendoza wice-prezydentem.

Angielski wojenny Sloop Scylla, na kotwicy w przystani Cartagena stojący, znaczną część osady utracił przez zółtą febrę; kapitan Russel (z familii Bedford), pierwszy porucznik okrętowy, i kilku oficerów wojska lądowego nagle umarli. Fregata rzeczona poddańca została kwarantannie, i tąd bardziey obawiano się zarazy, gdy jak wiadomo, cała kolumbijska marynarka zebrać się miała w porcie Kartageny w celu tajemney wyprawy.

W Drukarni Dyecezalney Wileńskiej przy Kościele ś. Kazimierza będącej, wyszła z pod prasy Xiążeczka pod tytułem: „Zapowiedzenie powszechnego Jubileuszu.“ Zawierająca urządzenia Zwierzchności, tak dla miasta Wilna, jako też dla całej Dyecezy; rozmaite przestrogi i nauki do tegoż Jubileuszu ściągające się; jako też nabożeństwa w czasie onego spełniać się powinny.

Dozwala się drukować. W Wilnie dnia 9 grudnia 1825 roku. X. Jan Niedzwiecki Regens Sem. Dyece. Wileń. Cenzor Dyecezalny.

	Czas obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
Obserwacje meteorologiczne.	d. 10 godz. 8 z rana	28 cal. 0,2 lin.	+ 1,5 stopni.	Poludniowy.	Pochmurno
	d. 11 — — —	27 — 11,1 —	+ 1 — —	Poludniowy.	Pochmurno

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora Andrzeja Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler

Wilno dnia 11 grudnia v. s. 1825 Roku.

U W I A D O M I E N I E.

O dalszém wychodzeniu DZIENNIKA WILEŃSKIEGO.

DZIENNIK WILEŃSKI, od początku swojego, zawsze był pismem, poświęconém naukom i literaturze. W miarę pomnazających się nowych gałęzi prae uczonych; jak np. teraz poszukiwania sławiańszczyzny i historii krajowej; powszechnego wzięcia się, do przemysłu, fabryk, gospodarstwa wiejskiego, i t. d.; w czém wszystkiém, szukanie oświecenia z nauk przez pisma peryodyczne, stało się nieodbitą potrzebą wszystkich klas ludzi: tyle nowych w świecie wynalazków: utworzenie się tylu nowych towarzystw i instytutów: w miarę więc pomnazania się wiadomości i nowych przystosowań nauk, pomnazają się naukowe potrzeby publiczności; w miarę tegoż pomnazania się Dziennik Wileński, aby mógł stać się pismem użyteczniyszém do potrzeb różnego stanu i powołania czytelników; wypada rzeczywista potrzeba je rozszerzyć, ile w kraju, gdzie ż. d. nie więcej pismo peryodyczne, naukowe, nie wychodzi.

Dla tych uwag, od początku roku następującego, 1826, Dziennik Wileński, bez odmiany w planie, w rozszerzonej tylko objętości, to jest: zamiast ośmiu, we czternastu i więcej arkuszach druku, z potrzebnymi do objaśnienia rycinami, wydawany będzie w takiem rozporządzeniu, a żeby różne gałęzie nauk i literatury; stateczniej mogły bydź w niém umieszczane, znaczniejsze zajmować miejsce i unikać częstego przerywania artykułów: nadto, żeby w niejaki sposób mógł zastępować niedostatek u nas pism peryodycznych, szczególnym poświęconych przedmiotom. Układ jego będzie w oddziałach następujących:

I. *Historja i Literatura.*

Oddział ten składać będą: *Historja dziejow ludzkich*: krajowa i obca, dawna i nowsza, spótcześnie wypadki i materiały do historii—*Żywoty i Biografie* osób historycznych, ludzi sławnych i uczonych—*Archeologja*—*Statystyka*—*Jeografja*—*Podróże*—*Prawo*—*Oświecenie*—*Pedagogja*—*Filologja*—*Sztuka pisanja*—*Wymowa*—*Ekonomja polityczna*—*Handel i Przemysł*—*Moralność*—*Dobroczynność*—*Recenzye* i t. d.

II. *Literatura Nadobna.*

W oddziale tym objęte będą: powieści, anekdoty, listy, rozmowy, obyczaje i charaktery, różne rodzaje poezyi, tudzież doniesienia o czynach chwalebnych, cnotach rzadkich, przykładach poświęcenia się dla miłości bliźniego, i t. p.

III. *Umiejętności i Sztuki.*

Rozprawy i wyciągi z dzieł nowych, nowe doświadczenia, postrzeżenia, myśli, w matematyce, fizyce, chemii, historii naturalnej, architekturze, mechanice, astronomii, meteorologii, i t. d. napełniać będą ten oddział. W układzie ich zachowa się staranie, a żeby artykuły te mogły tworzyć dokładny zbiór nowych wiadomości,

a czytelnik mógł postępować w naukach, równym krokiem z epokami wynalazków i udoskonalenia.

IV. *Nauki Stosowane.*

Pod tym napisem obejmują się praktyczne przystosowanie zasad różnych umiejętności do potrzeb społeczeństwa, a mianowicie: do rolnictwa, gospodarstwa, rękodziel, sztuk, rzemiosł, i t. d. Tym końcem, z najnowszych i najlepszych źródeł; czerpane sposoby doskonalszego uprawiania ziemi i roślin, przerabiania plodów, korzystniejszego ich użycia lub zbywania, tudzież: ogrodnictwo, leśnictwo; chów bydła, koni, owiec, ptastwa; opisy machin i narzędzi, ułatwiających pracę; opisy gospodarowania w różnych krajach i miejscach; zakładów i instytutów rolniczych, technicznych, rzemieślniczych; fabryk, warstatów; zarząd majątków; buchalterya, i inne, właściwe temu rzeczy, w oddziale tym znajdą dla siebie miejsce.

V. *Nowiny Naukowe.*

Tu się obejmą: 1) Doniesienia o stanie i czynnościach uniwersytetów, akademii, towarzystw i różnych zakładów naukowych i publicznego użytku. 2) Nekrologi. 3) Doniesienia o wynalazkach, odkryciach, podróżach, postępach cywilizacyi, pomniejsze doniesienia statystyczne, i t. d. 4) Korrespondencya w rzeczach ważniejszych dla literatury i nauk. 5) Doniesienia o nowych dziełach, wychodzących w kraju i za granicą. 6) Ogłoszenia różnych przedsięwzięć typograficznych, rytowniczych, litograficznych, o prenumeratach, subskrypcyach, i t. d.

Warunki Prenumeraty.

Dziennik Wileński wychodzić będzie ostatniego dnia każdego miesiąca.

Numer miesięczny obejmie do czternastu arkuszy druku.

Roczny zbiór zamknie się w siedmiu tomach.

Ryciny dodadzą się, ilekroć tego objaśnienie artykułów wymagać będzie.

Cena prenumeraty: bez przesyłania pocztą rubli srebr. siedm i pół, z przesyłaniem pocztą na całe państwo rossyjskie rubli srebrnych dziesięć.

Prenumerata przyymuje się tylko rocznie.

Prenumerować można: w Wilnie: w Expedycyi Gazetnej Głównego Pocztamtu i w Redakcyi. W innych zaś miastach, na wszystkich Pocztamtach, Kantorach i Expedycyach pocztowych.

Wszelkie listy zapisują się do Redakcyi Dziennika Wileńskiego, na ulicy święto-jańskiej, w domu uniwersyteckim, pod N. 435, naprzeciw xięgarni uniwersytetu.

Uwielamają się oraz Szanowni Prenumerotorowie na Dziennik Wileński, którzy już do Expedycyi Gazetnej Głównego Pocztamtu Litewskiego przysłali po rubli ośm na to pismo, iż póty nie otrzymają Numerów Dziennika, póki nie nadesła po dwa ruble jeszcze, dopełniających ceny Dziennika na rok następny.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

Stan majątku podług inwentarzy i dochod z nich.

N.	Nazwiska majątków w powiatach.	Folwarki.	Miasieczka.	Wsi i zaszciankow.	Liczba dymow.	Liczba dusz płci męskiej podług rewizyi 1816 r.	Dochod lu-stracyyny.		Cena nazna-czona pod-czas targow	
							Srebrem		srebrem al-bo assygn.	
							Ruble	K.	R.	K.
<i>W i l e Ń s k i m.</i>										
1	Gudelki dzierżawa	—	—	—	1	—	90	—	96	—
2	Horodniczestwo wileńskie	—	—	—	—	—	45	97½	58	20
3	Gierdziuny	—	—	—	4	4	69	15	75	—
4	Kołoboryszki	—	—	1	5	19	67	6	—	—
5	Papunże Pelikany	—	—	—	3	3	24	48	30	—
<i>O s z m i a ń s k i m.</i>										
6	Krewskie Starostwo	1	1	12	199	454	2869	27¾	3360	—
7	Jurgielany Starostwo	1	—	3	30	88	451	35	—	—
<i>T r o c k i m.</i>										
8	Woytowstwo Trockie	—	—	—	6	—	19	17½	—	—
9	Naszkuny dzierżawa	1	—	—	—	—	31	20	—	—
10	Niemonoyskie Starostwo	1	1	4	79	181	1172	54	2002	—
11	Smilgi dzierżawa	1	—	1	8	21	136	20	—	—
12	Streypuny Buywuny	1	—	2	4	12	230	53¼	—	—
<i>W i ł k o m i e r s k i m.</i>										
13	Miszkiszki folwark	—	—	—	3	6	78	—	—	—
14	Okayńskie Starostwo	—	—	2	37	142	700	31¼	—	—
<i>T e l s z e w s k i m.</i>										
15	Placowe w M. Telszech	—	—	—	—	—	131	7	—	—
<i>Z a w i l e y e k i m.</i>										
16	Rusoliszki dzierżawa	1	—	—	—	—	53	75½	58	—
<i>K o w i e ń s k i m.</i>										
17	Koniuchy dzierżawa	—	—	1	13	17	210	48½	—	—
18	Rakisзки	1	—	—	3	5	11	37½	—	—
<i>B r a s ł a w s k i m.</i>										
19	Brasławskiego część Starostwa	6	1	108	244	397	4045	97¼	—	—
<i>i R o s i e ń s k i m.</i>										
20	Łowmiany dzierżawa	1	—	—	11	8	142	57¾	—	—

Guberski Kaznaczezy Lega.
Naczelnik Stoła Tytularny Sowietnik Zdzitowiecki.
Naczelnika Stoła Pomocnik Znosko.

1. Od Mińskiej Skarbowey Izby ogłasza się, iż w niey będą się odbywać targi na oddanie za dług Skarbowy, w 120letnią, od 12 apryla następującego 1826 roku, arendę, bobruyskiego powiatu majątek Jenerał majora Wiszczyńskiego Kosarzyce ze wsiami: Kosarzyce i Zubarewicz, w których liczy się dymow 135, dusz płci męskiej 322; dochodu wyliczono 2724 rub. 47½ k. srebrem; zatem życzący wziąć ten majątek w arendę, zechcą przybyć do tej Izby z dostatecznymi w proporcji dwórocznego dochodu kaucjami, na terminy 1826 roku w mcu marcu: 1szy 6, 2gi 8, a 3ci ostateczny 10, a na przetarg 13 maja; warunki zaś objawione będą przy targach. Dnia 2 grudnia 1825 roku.

Asesor Władzimirz Weredkowicz.
Expedytor Michał Iwanow.
Naczelnik Stoła Hołyniewicz.

1. Michał Zaleski b. Podkomorzy Pttu Rosieńskiego Jeneralny massy funduszów i interesów JOXczki Stefani Radziwiłłówny Prokurator, zapozwałem przez zapozwy 1825 decembra 3 dnia przed Sąd Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłłowskich Naywyżey ustanowiony powynaszane i w aktach teyże Kommissyi zeznane. 1) WW. Ignacego Jurcewicza, Konstantego Dembowskiego, Jana Krantza, Jana Achen, Grafa Siewersa, Andrze-

ja Akiniewa, Fabiana Mackiewiczza, Rogaskiego, Jana Narbuta, Wiktora Morawskiego, Karola Burzyńskiego, Alexandra bez wyrażonego nazwiska, Jana Lawrentego Siwersa, Mikolaja Sierzpinskiego, Bezobrazowego, Romaalda Giedroycia, Konstantego Jelskiego, Jana Jacewicza, Mikolaja Arańskiego, Piotra Kwiatkowskiego, Michała Piotrowicza, Orłowskiego, Alexandra i Heleny Godardów, Dubskiego, Jana Narbuta, Józefa Kozłowskiego, i Ihnatowicza za obligami i karteczkami skarbowi zeszłego Xcia Dominika Radziwiłła w różnych datach powydawanemi, po dekrete Sądu Kommissyi 1825 nowembra 19 kontumacyynym, o warowanie miejsce stannosci przez opłatę solucyi, o oczewisty wyrok, o zasądzenie na każdym poszczególnie wedle zawinień summ kapitalnych z procentami i expensami prawnymi. 2) Starozakonnego Leyby Mejerowicza Kroskina przynoszącego pretensyą za obligiem jakby przez Xcia Dominika Radziwiłła, Janowi Narbutowi na f. p. 63,714 przelany, poźniey S: Z. Leybie przekazany, po dekretach dylacyynnych i ostatecznym 1825 grudnia 3 kontumacyynnym, a jako na odbiegającym od sprawy po oświadczoney wprzód stannosci, o warowanie locum standi, o zapisanie wieczney amissyi mocą Naywyższej organizacyi, a po skasowaniu pretensyi, o nakaz extradycyi obligu do archiwum massy i o dalsze prośby żaloby.

13) WW. Karoliny matki, Raymunda, Ludwika i Alexandra synów, Julii corki Kałęczyńskich po dekretach kontumacyjnych, mianowicie ostatnim 1825 nowembra 17 o sędzenie za obligami summ jednej 1536 f. p. 3 g. drugiey 15,000 f. p. i trzeciey 68 cz. zł. z procentami i expensami prawnemi. Jakowych ichmościow jako niewiadomych z mieysca stałego pomieszkania o niniejszym zapozwaniu z instancyi masy przez trzykrotne ogłoszenie w Kuryerze Litewskim sawiadamiam.

Michał Zaleski Prokurator masy.

Takowe uwiadomienie wolno drukować dnia 7 grudnia 1825 r. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR-SKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Antoniemu Szambelanowi Jego Cesarsko-Królewsko-Polskiey Mości, i Stanisławowi b. Porucznikowi gwardyi Pol. Xiążętom Jabłonowskim Sukcessorom zesłego Xcia Stanisława Jabłonowskiego Senatora Wojewody Królestwa Polskiego przypozew przed Sąd Ziem. Wileński na kadencyą sto Trzykrólską i do każdego przypadnienia sprawy z powództwa Ur. Maryi z Xiążąt Sapielow Xiężny Puzyniney Starościny Szaternickiey w referencyi do dowodow u Sądu złożyć się mających i do kilku Remiss Sądu Głgo Littewskiego Wileńskiego z Departamencie, skutkiem których wszystkich Kredytorow żalcey w Ziem. Wileń. ustalony konkurs, wycina się mianowicie oto: Sąd Głny Lit. Wileń. 2go Depart. najpierwszą jeszcze w roku 1807 septembra daną Remissyą z powodu klócenia Delatorcki po różnych dykasteryach, na jednoczasową ze wszystkimi kredytorami, debitorami rozprawę, jeden Sąd Ziem. Wileń. przeznaczył i onemu pewność funduszu zdefiniować, oraz jaki w ostateczności sposob satysfakcyi kredytorom następować powinien, rozpoznać polecił; żał więc nieustając w tym dowodzie owszem, gdyby jeszcze bardziej wyswieciła dostateczność swojego funduszu a ztąd niepotrzebę exdywizyi, zmuszona jest przypozwać obzał. Xiążąt Jabłonowskich jako swoich Debitorow, którzy ze skutkow zawartego przez plenipotentą żał. Felixa Kodłobickiego na wyprzedaż dóbr w piątey części po zesłzey ciotce Xiężnie Jabłonowskiey na żał. spadłych rezygnacyjnego w roku 1804 stycznia 25 datowanego kontraktu, summę zł. pol. 208,000 a dotąd z procentem drugie tyle Delatorce zawiniąją, i w takowey cytacyi następnie zakłada prozby: na twierdzy dowodow sędzenia na obzałnych Xiążętach Jabłonowskich summę 208,000 zł. z procentami cum-altero-tanto, żadnych kwitow ani dekretow extra forum w kondykcie pouzyskiwanych a warunkow opisom uczynionym z obzał. do detrunkaty nieprzyjęcia, tym sposobem całą rzecz in statum quo bydz powinna uważana, nieprawne przezyski i przewody processu nie-stannego, mimo jeden Sąd naznaczony, gdziekolwiek trzymane skassowania, i unieczemnienia obzałnym Xiążętom Jabłonowskim prosto, Delatorce odpowiadać zobowiązania, bliższości

dowodu i odwođu dla dellatorcki uznania, expens prawnych zwrótu sędzenia i tego wszystkiego decydowania co czasu rozprawy dowodzonym będzie, z wolną poprawą żaloby.

Roku 1825 mca decembra dnia 4. Wożny niżej wyrażony zeznaję iż takowego pozwu kopią z autentykiem zgodną w sprawie JOXżny Maryi z Sapielow Xiężney Puzyniney Starościny Szaternickiey przed Sąd Ziem. Pttu Wileń. na roki Trzykrólskie w mieście Wileń sędzić się mające i do każdego przypadnienia sprawy JOXiążętom Antoniemu Szambelanowi Jego Cesarsko Królewsko Polskiey Mosci, i Stanisławowi byłemu Porucznikowi gwar. Pol., Jabłonowskim Sukcessorom zesłego Xięcia Stanisława Jabłonowskiego Senatora Wojewody Król., Pol. do Gazety Kuryera Litt. przez trzykrotną awizacyą dla wiadomości jako nie posiadającym żadnych dóbr w Gubernii Wileń. podałem i o terminie rozprawy nastąpić mającey w Sądzie Ziem. Pttu Wileń. za niniejszym zapozwem oznaymiłem. ut supra.

Wożny Sądu Ziem. Pttu Wileń. Antoni Siewruk.

Roku 1825 mca decembra 4 dnia przed Aktami Ziemskimi Pttu Wileń. stawając osobiscie wożny w górze wyrażony relacyą podanego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz wileń. Ziem. Regent.

Wolno drukować ten Pozew dnia 7 grudnia 1825 r. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski nad majątnością Czyżyski zwaną niegdyś do dziedzictwa zesłego Piotra Kluczewskiego przynależną w powiecie Wileńskim położoną, Dekretami Sądu Ziemskiego Powiatu Wileń. na usatysfacyonowanie kredytorow do teyże majątności pretensye regulujących ustanowiony, po zatwierzeniu kwestyów akcessoryjnemu stopniowi właściwych, za obwieszczeniem prawnie podanym, do kontynuacyi takowey czynności, w dniu 19 terazniejszego miesiąca decembra przystąpił, i ażeby strony procedujące odbywaniem produktow zajmowały się zalecił; iżby zatém kredytorowie i pretensorowie z pomienioney majątności szukający satysfakcyi, a także sukcesorowie wyż wyrażonego Piotra Kluczewskiego jeśli gdzie się naydują, o złożeniu się niniejszego sądownictwa i rozpoczęciu czynności mieli wiadomość, a także, że tenże Sąd w mieście Wileń. exystujący, takową konkursową sprawę w następującym miesiącu decembrze teraż. 1825 roku nieodmiennie wezmie do namowy, a na niestawających ammissyą uzna, przez trzykrotną awizacyą w Gazecie Sankt-Petersburskich Wiadomości, i w Kuryerze Litewskim, umieszczoną zawiadamia. Roku 1825 miesiąca nowembra 30 dnia.

Adam Dauksza Prez. Gr. Wileń. Exdyw.

Mateusz Seybutt Romanowicz Sędzia Ziem. Wileń. Exdywizor.

Romuald Chrzczonowicz Sędzia Grodz. Pttu Wileń.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 8 grudnia: rub. srebrny 3 rub. 78 kop., imperyal 37 rub. 80 k.